

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 1Ek/695/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6118266079
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Petrová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2018:6118266079.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: E.. X. E., S.. XX.XX.XXXX, N. M. V. U. A. XX/X, XXX XX S. U., prav. zast.: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Martin Buraj, s.r.o., IČO: 50 538 209, Jilemnického 532/2, 911 01 Trenčín, proti povinnému: L. A., S.. XX.XX.XXXX, N. M. V. S. W. XX, XXX XX V. S. W., o vymoženie 52.735,- Eur s prísl., vykonávanej súdnym exekútorom: JUDr. René Matuška, Exekútorový úrad Prievidza, so sídlom Mariánska 35, 971 01 Prievidza, pod sp. zn. 205EX 922/18, o návrhu povinného na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

Súd návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietla.

odôvodnenie:

1. Oprávnený podal návrh na vykonanie exekúcie proti povinnému na vymoženie 52.735,- Eur a trov exekúcie na základe exekučného titulu - rozsudok Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/86/2017-430 zo dňa 09.10.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 09.10.2017 a vykonateľnosť dňa 09.10.2017 (ďalej len „exekučný titul“).

2. Poverením zo dňa 11. 07. 2018 Okresný súd Banská Bystrica poveril vykonaním exekúcie súdneho exekútora: JUDr. René Matuška, Exekútorový úrad Prievidza, so sídlom Mariánska 35, 971 01 Prievidza, pod sp. zn. 205EX 922/18.

3. Súdny exekútor postúpil súdu na rozhodnutie návrh povinného na zastavenie exekúcie. Povinný po doručení upovedomenia o začatí exekúcie dňa 02.08.2018 podal návrh na zastavenie exekúcie dňa 17.08.2018. Súd z predložených listinných dôkazov a to fotokópie doručenky preukazujúcej doručenie upovedomenia o začatí exekúcie povinnému zistil, že návrh na zastavenie exekúcie podal povinný dňa 17.08.2018, t.j. v zákonnej 15-dňovej lehote.

4. Povinný vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie uvádza, že nárok oprávneného, ktorý je predmetom exekúcie, je súčasne predmetom civilného súdneho konania vedeného na Okresnom súde Trenčín pod sp.zn. 20C/120/2016 a to na podklade žaloby podanej samotným oprávneným avšak o tomto nároku zatiaľ nebolo právoplatne rozhodnuté preto je povinný toho názoru, že návrh na exekúciu je predčasný. Zároveň povinný v návrhu uvádza, že pre prípad spôsobenej škody bol riadne povinne zmluvne poistený a preto je povinnosťou poisťovateľa v danom prípade hradiť vzniknutú škodu. Povinný uvádza, že poisťnú udalosť riadne nahlásil a má právo na úhradu škody poisťovňou. Povinný v návrhu ďalej uvádza, že je slobodnou matkou a dom, ktorý má byť predmetom exekúcie je jediným majetkom, ktorý nevyhnutne potrebuje na bývanie pre seba a syna. Povinný ďalej uvádza, že na základe vyššie uvedeného je názoru, že vedenie exekúcie je za danej situácie neprípustné, bolo povinnosťou oprávneného oznámiť, že nárok na náhradu škody je ešte stále predmetom súdneho konania a taktiež bolo povinnosťou súdu túto skutočnosť preveriť ešte pred vydaním poverenia nakoľko nemuselo dôjsť k vydaniu poverenia. Na základe vyššie uvedených skutočností povinný žiada o zastavenie exekúcie a zrušenie všetkých obmedzujúcich rozhodnutí a opatrení. Zároveň povinný odmieta hradiť zbytočne

vzniknuté trovy exekúcie a tieto namieta čo do dôvodu a ich výšky a v súlade s § 199c ods. 2 Exekučného poriadku na tieto nie je nárok keďže nárok oprávneného je ešte stále predmetom súdneho konania.

5. Oprávnený zaslal svoje vyjadrenie k návrhu povinného na zastavenie exekúcie súdnemu exekútorovi dňa 29.08.2018, v ktorom uvádza, že s uvedeným návrhom nesúhlasí návrh povinného je čisto formálny, bez vecného a logického odôvodnenia. Oprávnený uvádza, že tvrdenia povinného o tom, že nárok, ktorý je predmetom exekúcie je súčasne predmetom civilného konania sa nezakladajú na pravde a sú prinajmenšom zavádzajúce nakoľko žalobu o náhradu škody oprávnený podal 09.06.2016 v ktorej žalovaný nárok predstavoval sumu 57.049,75 Eur, toto konanie bolo prerušené dňa 15.05.2017 a to až do právoplatného skončenia trestného konania, v ktorom si oprávnený uplatnil rovnaký nárok na náhradu škody ako poškodeného. V trestnom konaní bol oprávnenému nárok na náhradu škody priznaný a povinný bol zaviazaný k náhrade škody vo výške 52.735,- Eur a so zvyškom nároku odkázaný na civilný proces. Oprávnený uvádza, že dňa 09.04.2018 podal návrh na pokračovanie v civilnom konaní a vo výške 52.735,- Eur vzal žalobu späť. Oprávnený uvádza, že civilné konanie je v súčasnosti vedené iba vo zvyšnej časti, ktorá nie je predmetom exekúcie v sume 4.314,75 Eur. Oprávnený ďalej poukazuje na to, že nárok, ktorý je predmetom exekúcie bol oprávnenému priznaný na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu a v súčasnosti nie je vedené žiadne civilné konanie, ktoré má o nároku, ktorý je predmetom exekúcie rozhodovať. Oprávnený uvádza, že všetky návrhy boli povinnému v civilnom konaní doručované, takže povinný si je plne vedomý toho, že tento nárok na náhradu škody nie je v súčasnosti predmetom súdneho konania. Oprávnený vo svojom vyjadrení ďalej poukazuje na to, že skutočnosť, že povinný bol pre prípad spôsobenej škody povinne zmluvne poistený nemá v súčasnosti na zastavenie exekúcie žiaden vplyv, nakoľko do právneho vzťahu medzi povinným a poisťovňou oprávnený nemá možnosť nijakým spôsobom zasahovať a to či poisťovňa bude plniť vzniknutú škodu je výhradne vecou, ktorú si musí zabezpečiť povinná nakoľko k náhrade škody bol právoplatne zaviazaný povinný. Na záver oprávnený uvádza, že považuje návrh na zastavenie exekúcie za nedôvodný s cieľom vyhnúť sa a oddialiť povinnosť uhradiť vymáhaný nárok oprávneného.

6. Súdny exekútor k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie uviedol, že sa plne stotožňuje s vyjadrením právneho zástupcu oprávneného a zároveň súdu oznámil, že dňa 30.08.2018 bola na účet súdneho exekútora uhradená čiastočná úhrada vymáhaného nároku vo výške 53.388,47 Eur.

7. Podľa § 61k ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak

- a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
- b) exekučný titul bol zrušený,
- c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
- d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhatelnosti exekučného titulu.

8. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

9. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhne zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojím vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

10. Podľa § 61l ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne.

11. Podľa § 226 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, právoplatnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia, ktorá spôsobuje záväznosť a zásadnú nezmeniteľnosť rozhodnutia.

12. Podľa § 232 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok, vykonateľnosť je vlastnosť súdneho rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

13. Súd uvádza, že preskúmal návrh povinného na zastavenie exekúcie v zmysle ustanovení Exekučného poriadku v platnom znení a taktiež sa oboznámil s vyjadrením oprávneného.

14. Exekučným titulom v tomto konaní je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne č.k. 23To/86/2017-430 zo dňa 09.10.2017, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 09.10.2017 a vykonateľnosť dňa 09.10.2017 a ktorým súd zaviazal povinného na náhradu škody vo výške 52.735,- Eur. Nakoľko uvedené rozhodnutie je spôsobilým exekučným titulom, exekučný súd je v tomto štádiu viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a jeho výrokom. Súd dáva do pozornosti uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 306/07-18, v ktorom sa uvádza, že súdna exekúcia môže byť nariadená a vedená len na základe exekučného titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej. Formálna stránka vykonateľnosti je vyjadrená doložkou o vykonateľnosti, ktorá preukazuje, že sú splnené formálne podmienky vykonateľnosti predpísané procesným právom; materiálna stránka vykonateľnosti je naplnená zase tým, že rozhodnutie obsahuje okrem presnej individualizácie oprávneného a povinného, hlavne určitý výrok.

15. Na základe vyššie uvedených skutočností je exekučný súd viazaný právoplatným a vykonateľným exekučným titulom a ak povinný nesúhlasí s pohľadávkou na úhradu ktorej bol zaviazaný exekučným titulom, toto nemôže byť predmetom skúmania exekučného súdu, nakoľko tento už neskúma vecnú správnosť predloženého exekučného titulu, ktorým je rozhodnutie všeobecného súdu, pretože je týmto rozhodnutím súdu viazaný.

16. Súd k tvrdeniu povinného o povinnosti poisťovateľa hradiť vzniknutú škodu uvádza, že vykonanie exekúcie prichádza do úvahy v prospech toho, kto má podľa exekučného titulu právo na plnenie (aktívna exekučná legitímácia), a len proti tomu, kto je označený ako povinný v exekučnom titule (pasívna exekučná legitímácia). Nakoľko výrok vykonateľného rozhodnutia zaviazal na plnenie povinnosti iba povinného, skutočnosť, že povinný bol povinne zmluvne poistený nezakladá v exekučnom konaní dôvod na zastavenie exekúcie.

17. Súd preskúmal Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 25.07.2018 z dôvodu námietky povinného k trovám exekúcie vyúčtovaných súdnym exekútorom a mal za preukázané, že tieto si súdny exekútor vyčíslil v súlade s vyhláškou č. 68/2017 ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, nakoľko súdny exekútor má nárok na odmenu 20% z výšky vymoženého plnenia, náhradu paušálnych výdavkov vo výške 60 Eur a 20 % DPH z celkových trov exekúcie. Pre prípad, že vymáhaný nárok sa splní do uplynutia lehoty na podanie návrhu na zastavenie exekúcie s odkladným účinkom, patrí exekútorovi odmena vo výške 10% z výšky vymoženého plnenia, náhrada paušálnych výdavkov v rozsahu 50 % v sume 30 Eur a 20% DPH z celkových trov exekúcie.

18. Nakoľko návrh na vykonanie exekúcie bol podaný dňa 17.04.2018, poverenie bolo vydané a doručené súdnemu exekútorovi dňa 11.07.2018, bola pohľadávka oprávneného uhradená až následne dňa 30.08.2018, teda až po začatí exekúcie. Súd uvádza, že ustanovenie § 199c ods. 2 Exekučného poriadku, o ktoré sa vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie opiera povinný upravuje situáciu, ak povinný uhradí pohľadávku oprávneného pred začatím exekúcie. Povinný však pohľadávku uhradil až následne, po začatí exekúcie preto na uvedenú situáciu nemožno aplikovať ustanovenie § 199c ods. 2 Exekučného poriadku. Z uvedeného vyplýva, že exekúcia a aj exekučné konanie sa začali dôvodne a povinný je povinný uhradiť aj trovy súdneho exekútora v zmysle § 199c ods. 4 Exekučného poriadku a to ich splnením alebo tým, že strpí ich uspokojenie zo svojho majetku podliehajúceho exekúcii.

19. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti, súd dospel k záveru, že tu nie je dôvod zastavenia exekúcie, a preto v súlade s citovaným ustanovením § 611 ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku, návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.
Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.